

P6_TA(2008)0095

Zrównoważone rolnictwo i biogaz: przegląd prawodawstwa UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie zrównoważonego rolnictwa i biogazu: potrzeba przeglądu prawodawstwa UE (2007/2107(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. zatytułowany „Plan działania w sprawie biomasy” (COM(2005)0628),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 10 stycznia 2007 r., zatytułowany „Mapa drogowa na rzecz energii odnawialnej - Energie odnawialne w XXI wieku: budowa bardziej zrównoważonej przyszłości” (COM(2006)0848),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 1997 r. zatytułowany „Energia dla przyszłości: odnawialne źródła energii - biała księga dotycząca strategii i planu działania Wspólnoty” (COM(1997)0599),
- uwzględniając dyrektywę 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych¹,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2004 r., zatytułowany „Udział energii odnawialnej w UE - sprawozdanie Komisji zgodnie z art. 3 dyrektywy 2001/77/WE, ocena wpływu instrumentów legislacyjnych i innych strategii politycznych Wspólnoty na rozwój udziału odnawialnych źródeł energii w UE i propozycje dotyczące konkretnych działań” (COM(2004)0366),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1230/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. przyjmującą wieloletni program działania w dziedzinie energii: Inteligentna Energia – Europa (2003–2006)² oraz komunikat Komisji z dnia 8 lutego 2006 r. zatytułowany „Strategia UE na rzecz biopaliw” (COM(2006)0034),
- uwzględniając dyrektywę 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych³,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003⁴ z dnia 29 września 2003

¹ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/108/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 414).

² Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 29. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 787/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, s. 12).

³ Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 42.

⁴ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)¹,

- uwzględniając decyzję nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącą mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto²,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej³,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie udziału odnawialnej energii w UE oraz propozycji konkretnych działań⁴,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wspierania upraw do celów niespożywczych⁵,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii i Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0034/2008),
- A. mając na uwadze, że wyżej wymieniony komunikat Komisji z dnia 26 listopada 1997 r. wyznacza cel, jakim jest zwiększenie energii czerpanej z odnawialnych źródeł z 6% w 1995 r. do 12% do 2010 r.,
- B. mając na uwadze, że Komisja stwierdziła w swoim wyżej wymienionym komunikacie z dnia 7 grudnia 2005 r., że aby osiągnąć ten cel, należy ponad dwukrotnie zwiększyć ilość energii czerpanej z biomasy,
- C. mając na uwadze, że rolnictwo i leśnictwo w UE w znaczącym stopniu przyczyniły się do złagodzenia skutków zmian klimatycznych, jak świadczy o tym redukcja emisji gazów cieplarnianych pochodzących z rolnictwa o 10% między 1990 a 2004 r. w UE-15 i o 14% w UE-25, mając na uwadze, że należy się spodziewać, że do 2010 r. emisje pochodzące z rolnictwa UE osiągną poziom o 16% niższy od poziomu z 1990 r.,
- D. mając na uwadze, że istnieje znaczący potencjał na decydujący wzrost produkcji biogazu, szczególnie z uwagi na potencjalny udział produkcji zwierzęcej (nawóz zwierzęcy), osadów, odpadów, jak również roślin nienadających się do produkcji żywności i paszy jako

¹ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008.

² Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

³ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 100).

⁴ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 599.

⁵ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 140.

preferowanych materiałów do produkcji biogazu; mając jednak na uwadze, że należy uwzględnić wpływ zastosowania energetycznego pochodzącego z rolnictwa nawozu zwierzęcego na strukturę i żywotność gleby,

- E. mając na uwadze, że jak dotąd tylko 50 PJ biogazu jest produkowane rocznie przy użyciu nawozu zwierzęcego, roślin energetycznych, osadu i odpadów organicznych, podczas gdy potencjał samego nawozu zwierzęcego wynosi 827 PJ,
- F. mając na uwadze, że produkcja biogazu i biogazownie są nierówno rozłożone w UE, co tym bardziej dowodzi faktu, że jego potencjał nie jest w pełni wykorzystywany,
- G. mając na uwadze, że biogaz można wykorzystać na wiele użytecznych sposobów, w tym do produkcji energii elektrycznej, w systemach grzewczo-chłodzących, do napędzania pojazdów itd.,
- H. mając na uwadze, że wykorzystanie biomasy do produkcji energii elektrycznej może przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i że jest uważane za jedno z najtańszych źródeł energii grzewczej,
- I. mając na uwadze, że rozbudowa biogazowni opartych na roślinach energetycznych następuje znacznie wolniej z powodu szybkiego wzrostu cen zbóż, dostaw żywności i problemów związanych ze środowiskiem naturalnym,
- J. mając na uwadze, że obawy dotyczące związku między produkcją bioenergii (początkowo bioetanołem i biodieselem) a wzrostem cen zbóż i żywności na rynkach światowych nie odnoszą się do produkcji biogazu z wykorzystaniem nawozu zwierzęcego, osadów, odpadów organicznych i produktów ubocznych z upraw nienadających się do produkcji żywności i paszy, a bezpieczne przetwarzanie tych składników jest w każdym wypadku konieczne,
- K. mając na uwadze, że nawóz zwierzęcy w nowych państwach członkowskich występuje głównie w postaci mieszanej i składa się w przynajmniej 20% ze słomy oraz mając również na uwadze wydłużony okres między produkcją nawozu zwierzęcego a usuwaniem nawozu zwierzęcego nienadającego się do żadnej formy fermentacji,

Biogaz jako znaczące bogactwo

1. uznaje, że biogaz stanowi znaczące źródło energii, przyczyniający się do zrównoważonego rozwoju gospodarczego, rolniczego i wiejskiego, a także do ochrony środowiska;
2. podkreśla, że biogaz może wnieść wkład na rzecz zmniejszenia uzależnienia energetycznego UE;
3. podkreśla, że produkcja biogazu z nawozu zwierzęcego, osadów oraz odpadów miejskich, zwierzęcych i organicznych służy różnicowaniu źródeł energii i może w ten sposób coraz bardziej przyczyniać się do poprawy bezpieczeństwa, konkurencyjności i trwałości dostaw energii UE oraz otwierać przed rolnikami nowe perspektywy uzyskania dochodów;
4. uważa, że stosowanie biogazu szczególnie przy produkcji ciepła i energii elektrycznej przyczyniłoby się w znacznym stopniu do osiągnięcia wiążącego celu, jakim jest

dwudziestoprocentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii w UE do roku 2020;

5. podkreśla, że w dłuższej perspektywie czasowej odnawialne źródła energii, takie jak biogaz i biopaliwa, w połączeniu z energią słoneczną i energią wiatrową i przy uwzględnieniu dalszych zintensyfikowanych wysiłków badawczych mogą stać się jeszcze bardziej niezależne od kopalnych i jądrowych źródeł energii;
6. zachęca zarówno UE, jak i państwa członkowskie do wykorzystywania ogromnego potencjału biogazu poprzez tworzenie sprzyjających warunków oraz utrzymywanie i rozwijanie systemów wsparcia w celu pobudzania inwestycji w biogazownie i ich utrzymywanie;

Środowisko naturalne, wydajność energetyczna i zrównoważony rozwój

7. podkreśla, że biogaz pochodzący z nawozu zwierzęcego posiada liczne zalety środowiskowe, takie jak zmniejszenie emisji metanu i CO₂, zmniejszenie emisji pyłów i podtlenków azotu, o wiele mniej ohydny zapach, higienizacja gnojówki i większa zdolność użyźniająca azotu w przerobionym nawozie zwierzęcym, co oznacza, że dla osiągnięcia tego samego stopnia użyźnienia potrzeba mniej azotu;
8. podkreśla, że produkcja agropaliw z odpadów nie powinna stać się celem samym w sobie; zaznacza, że zmniejszenie ilości odpadów powinno pozostać priorytetem polityki UE i państw członkowskich w dziedzinie środowiska;
9. wzywa do szerszego stosowania gnojowicy jako materiału do produkcji biogazu, ponieważ istnieje ogromny potencjał do jej szerszego wykorzystania w tym zakresie, zachęcając jednocześnie do zdecentralizowania biogazowni produkujących energię; zauważa, że zwiększone stosowanie gnojowicy do tego celu może prowadzić do znacznego ograniczenia uwalniania metanu podczas składowania gnojowicy;
10. podkreśla, że nawóz zwierzęcy, ścieki komunalne oraz odpady rolno-przemysłowe mogą zawierać substancje (bakterie, wirusy, pasożyty, metale ciężkie oraz szkodliwe substancje organiczne), które stanowią potencjalnie zagrożenie dla zdrowia publicznego lub środowiska naturalnego; usilnie wzywa Komisję do dopilnowania przyjęcia odpowiednich środków ostrożności pozwalających na uniknięcie zanieczyszczenia i rozprzestrzeniania się tych substancji oraz wszelkich wywoływanych przez nie chorób;
11. stwierdza, że wykorzystanie osadów i odpadów zwierzęcych lub organicznych poprawi wydajność biogazowni; jest zdania, że problemy związane z higieną przy wykorzystywaniu odpadów zwierzęcych w większości przypadków mogą być stosunkowo łatwo kontrolowane;
12. apeluje również, aby produkty pierwszego stopnia przetworzenia, takie jak obierzyny ziemniaków lub miąższ owoców, były wykorzystywane jako biomasa dla biogazowni;
13. podkreśla, że w bliskiej przyszłości oczekiwane są rozwiązania techniczne i w dziedzinie zarządzania, które zwiększą jeszcze korzyści dla środowiska i zdrowia biogazowni wykorzystujących nawóz zwierzęcy, gnojówkę i odpady organiczne;

14. uważa, że w przypadku biogazowni, tak jak w przypadku gospodarstw hodowlanych, należy zapewnić zrównoważony rozwój i wielkość dostosowaną do regionów, tak by korzyści dla środowiska mogły również prowadzić do większej akceptacji gospodarstw hodowlanych, które napotykają na wiele problemów spowodowanych rosnącą liczbą skarg ze strony sąsiadów i społeczeństwa w ogólności;
15. wskazuje, że biogazownie wykorzystujące nawóz zwierzęcy, osady lub odpady organiczne mogą doprowadzić do wyższych wskaźników ługowania amoniaku; stwierdza jednak, że ten efekt uboczny może zostać powstrzymany w stosunkowo łatwy sposób, a środki zapobiegawcze powinny zostać wcielone do krajowego prawodawstwa dotyczącego biogazowni, a także do subwencji dla biogazowni;
16. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dołożenia starań, by biogazownie nie uwalniały metanu, ponieważ mogłoby to zniweczyć ich pozytywny wpływ na globalne ocieplenie;

Oplącalność ekonomiczna i systemy wsparcia

17. przypomina, że wszelkie wsparcie finansowe dla biogazowni powinno opierać się na wydajności, rozwoju technicznym i pozytywnym bilansie w zakresie gazów cieplarnianych, tworzeniu wartości dodanej dla gospodarstw hodowlanych i w regionach wiejskich oraz innych ekonomicznych i środowiskowych zaletach tych instalacji; podkreśla, że bezpieczne zaopatrzenie ludności w żywność nie może być zagrożone;
18. zauważa z głębokim zaniepokojeniem rosnącą w państwach członkowskich konkurencję między zużyciem do produkcji energii a zużyciem w łańcuchu pokarmowym niektórych produktów rolnych takich jak kukurydza; podkreśla fakt, że taka konkurencja doprowadziła do znacznego wzrostu cen pasz;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do brania pod uwagę w przyszłych wnioskach dotyczących regulacji sektora biogazu nie tylko aspektów związanych ze środowiskiem naturalnym, lecz także skutków odniesieniu do zrównoważonej produkcji wysokiej jakości żywności;
20. podkreśla, że produkcja biogazu w oparciu o nawóz zwierzęcy, osady i odpady zwierzęce i organiczne powinna być traktowana priorytetowo, ponieważ wynikające z tych metod korzyści dla zrównoważonego rozwoju i środowiska są niewątpliwe;
21. zauważa, że optymalny rozmiar biogazowni zależy od różnorodnych okoliczności wpływających na ekonomię skali, które powinny być dogłębnie przeanalizowane; uważa, że oprócz oceny ekonomicznej i bilansu w zakresie gazów cieplarnianych należy przede wszystkim dokonać oceny skutków rozmiaru instalacji na otoczenie w odniesieniu do rozszerzenia uprawy monokulturowej określonych ziemiopłodów;
22. podkreśla, że zarówno ze względów środowiskowych, jak i ekonomicznych najlepszym rozwiązaniem dla biogazowni byłoby łączenie i wykorzystywanie wszystkich dostępnych substancji organicznych;
23. uważa, że młody i innowacyjny sektor biogazu wymaga wsparcia, będąc jednocześnie zdania, że takie systemy wsparcia powinny wygasnąć z chwilą uzyskania gotowości do wprowadzenia na rynek;

24. stwierdza, że finansowanie biogazowni wykorzystujących wyłącznie rośliny powinno być kontynuowane pod ścisłą kontrolą i przekierowywane na najbardziej zaawansowane i wydajne zakłady lub systemy w celu zapewnienia UE przewagi ekonomicznej i technicznej w tej dziedzinie oraz zbadania możliwości na przyszłość;
25. wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania wykazującego, w jaki sposób kryteria w zakresie wydajności środowiskowej i zrównoważonego rozwoju mogą być wprowadzone w przypadku upraw roślin energetycznych, sprawiając, że ta względnie nowa technika stałaby się bardziej przyjazna dla środowiska i gwarantowałyby, że kwestie związane z produkcją i dostawami żywności są właściwie rozpatrywane;
26. wzywa do zwiększenia wysiłków w zakresie promocji oraz badań nad nowymi technologiami dotyczącymi wykorzystania biogazu jako biopaliwa, w szczególności służącymi do wykorzystania biomasy (biogaz drugiej generacji) oraz zwiększenia rentowności biogazowni najbardziej przyjaznych dla środowiska, ponieważ tylko w oparciu o innowacyjne technologie, takie jak technologia uzdatniania gazu, można znacznie zwiększyć efektywność energetyczną biogazowni;
27. przypomina państwom członkowskim i Komisji, że dalsze postępy w dziedzinie biogazu nie są możliwe bez dodatkowego finansowania; przypomina, że należy przeznaczyć środki finansowe na badania i rozwój, promowanie stosowania wyników konkretnych projektów w zakładach oraz na większe wsparcie dla „zielonej energii elektrycznej” i „zielonego gazu”;
28. przypomina, że te państwa członkowskie, które przyznają dodatkowe zachęty na „zieloną energię elektryczną” poprzez odpowiednie dopłaty do cen lub inne środki, odnoszą również największe sukcesy w promowaniu biogazu;
29. uważa, że produkcja „zielonego gazu” powinna być dotowana w ten sam sposób, co „zielona energia elektryczna”;
30. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie, że środki z unijnych i krajowych programów będą przeznaczane na najbardziej wydajne i spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju zakłady, zwłaszcza te, które produkują energię elektryczną i ciepłą lub na tworzenie infrastruktury i sieci służących modernizacji i wprowadzaniu biogazu do sieci przesyłowych gazu naturalnego;
31. podkreśla w związku z tym, że przesyłanie energii elektrycznej, ciepła oraz gazu ziemnego do sieci musi odbywać się w sposób niedyskryminacyjny i domaga się, aby biogaz był traktowany na równi z gazem ziemnym, aby po wprowadzeniu do sieci zasilania gazem ziemnym mógł osiągnąć swój pełny potencjał;
32. uważa, że uproszczenie procedur handlu emisjami CO₂ może w znaczącym stopniu przyczynić się do opłacalności ekonomicznej i zrównoważonego rozwoju biogazowni;
33. podkreśla, że biogazownie mogą wspomagać rolników, którzy nie posiadają wystarczających możliwości składowania nawozu zwierzęcego, w rozwiązywaniu tego problemu w ekonomicznie opłacalny sposób;
34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, aby zakładanie biogazowni oraz uzyskiwanie zezwoleń na wykorzystywanie odpadów organicznych i osadów nie było utrudniane niepotrzebnie przedłużającymi się procedurami i przepisami administracyjnymi;

35. zwraca uwagę na poważne różnice w długości i treści krajowych procedur udzielania zezwoleń na biogazownie oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby wymogi krajowe w zakresie planowania przestrzennego oraz udzielania koncesji i zezwoleń nie stwarzały niepotrzebnie przeszkód;
36. zwraca się o wprowadzenie uproszczonej procedury wydawania pozwoleń na budowę w przypadku budowy biogazowni;
37. wzywa Komisję do ustanowienia wspólnej pozytywnej listy produktów, które są dopuszczone do stosowania w biogazowniach w celu zapewnienia równych warunków dla rolników w poszczególnych państwach członkowskich;
38. zachęca rolników do współpracy przy zakładaniu i prowadzeniu biogazowni;

Potrzeba przeglądu prawodawstwa UE

39. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o prowadzenie spójnej polityki dotyczącej biogazu; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowego sprawozdania w sprawie biogazu i o jego rozpowszechnienie w UE, z jednoczesnym uwypukleniem koniecznych zmian w prawodawstwie wspólnotowym i krajowym w celu ułatwienia dalszego rozwoju sektora biogazu, a także wskazaniem najbardziej wydajnych sposobów wykorzystywania funduszy i programów unijnych i podaniem przykładów najlepszych praktyk; w związku z tym zwraca się również o dokonanie oceny wpływu różnych form produkcji biogazu na klimat, ekologię terenu, dochody na wsi oraz globalne bezpieczeństwo żywnościowe;
40. popiera kompleksowe włączenie promocji biogazów w ramy proponowanej dyrektywy dotyczącej energii odnawialnej (COM(2008)0019) ze szczególnym naciskiem na następujące elementy:
 - a) roczne statystyki i sprawozdania w sprawie produkcji biogazu pochodzenia rolniczego w celu umożliwienia realizacji celów,
 - b) działania na rzecz budowy i rozwijania biogazowni oparte na krajowych lub regionalnych ocenach wpływu, popierające te zakłady, które w skali krajowej i/lub regionalnej przynoszą największe z punktu widzenia środowiska korzyści i są zrównoważone pod względem gospodarczym; wszelkie plany muszą obejmować działania na rzecz rozpowszechniania i promowania wyników osiągniętych dzięki poprzednim doświadczeniom lub projektom prototypowym, jeżeli przepisy dotyczące rozwoju regionalnego i obszarów wiejskich nie pozwalają na finansowanie takich działań, należy je zmienić,
 - c) przepisy zawierające zachęty lub wymogi dla państw członkowskich w zakresie uruchamiania krajowych i regionalnych planów w celu ograniczenia przeszkód prawnych i administracyjnych, na przykład gaz naturalny i inne paliwa kopalne nie powinny korzystać z preferencji na obszarach, gdzie można sprzedawać energię cieplną wytworzoną z biogazu lokalnym dostawcom energii cieplnej,
41. wzywa Komisję do przedstawienia w najkrótszym możliwym terminie projektu dyrektywy w sprawie bioodpadów, która zawiera standardy jakości; zachęca Komisję do zbadania możliwości opracowania wspólnej dyrektywy dotyczącej biogazu i bioodpadów;

42. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie przepisów w zakresie wykorzystywania pozostałości z biogazowni; wzywa Komisję do zagwarantowania, że tylko substancje organiczne umożliwiające wykorzystanie pozostałości nie zagrażając środowisku mogą być używane w biogazowniach; wzywa Komisję do rozważenia zakazania stosowania stymulatorów wzrostu zawierających metale ciężkie w paszy, jeżeli miałyby się to okazać ogólnounijnym problemem dla późniejszego wykorzystania pozostałości biogazu na polach;
43. zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli¹, dyrektywa w sprawie azotanów², dyrektywa w sprawie osadów ściekowych³, ramowa dyrektywa wodna⁴, dyrektywa ptasia⁵, dyrektywa siedliskowa⁶ oraz prawodawstwo dotyczące metali ciężkich są rzeczywiście egzekwowane we wszystkich państwach członkowskich i regionach, czyniąc w ten sposób biogazownie wykorzystujące nawóz zwierzęcy i osady bardziej atrakcyjnymi;
44. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia strategii w celu włączenia biogazowni do mechanizmów z Kioto, na przykład za pośrednictwem certyfikatów Green, specjalnych premii lub ulg podatkowych związanych z energią elektryczną i ciepłą wytwarzaną w biogazowniach, lub innych środków; wskazuje, że zwiększyłyby to opłacalność biogazowni i jednocześnie uczyniłyby bardziej przejrzystymi wysiłki w dziedzinie rolnictwa w zakresie zwalczania zmian klimatycznych;
45. zwraca się o przeprowadzenie oceny, czy dyrektywa w sprawie azotanów będzie zbędna po pełnym wprowadzeniu w życie ramowej dyrektywy wodnej;
46. podkreśla ponownie, że w prawodawstwie UE nie powinno się wspierać stosowania nawozów sztucznych w większym stopniu, niż stosowania obornika zwierzęcego lub produktów ubocznych instalacji biogazowych; dlatego pilnie domaga się, jako pierwszego kroku, rewizji definicji odchodów zwierzęcych zawartej w dyrektywie w sprawie azotanów;
47. wzywa Komisję do propagowania wprowadzania biogazu do sieci przesyłowych gazu naturalnego za pośrednictwem zaleceń lub dyrektywy;

¹ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

² Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzące ze źródeł rolniczych. (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1). Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

³ Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 w sprawie wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy działania wspólnotowego w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1). Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1),

⁵ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. o ochronie dziko żyjących ptaków (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 368).

⁶ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE.

48. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosków dotyczących dalszego zwiększania wykorzystania rolniczych zwierzęcych i roślinnych produktów ubocznych do produkcji biogazu, zgodnie z zapisami zawartymi w wyżej wymienionym komunikacie Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r.;
49. zwraca się do państw członkowskich, które nie wprowadziły żadnych lub wystarczających środków do istniejących krajowych programów na rzecz rozwoju o włączenie biogazu do ich śródkresowej oceny istniejących programów rozwoju regionalnego i obszarów wiejskich, a także o zaproponowanie działań na przyszłość;
50. wzywa Komisję do zapewnienia współpracy i koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi, również tymi, które obecnie nie posiadają biogazowni lub posiadają ich tylko niewielką ich liczbę, w celu wymiany najlepszych doświadczeń dotyczących biogazowni poprzez transfer wiedzy i technologii;
51. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi do dnia 15 grudnia 2008 r. spójnego sprawozdania w sprawie produkcji biogazu w UE i perspektyw w tej dziedzinie, obejmującego ocenę wpływu, z uwzględnieniem propozycji Parlamentu i poczynionych postępów;
52. zaprasza obecną i przyszłe prezydencje Rady Unii Europejskiej do kontynuowania dyskusji w sprawie sposobu promowania zrównoważonej produkcji biogazu; w związku z tym zauważa, że finansowo realna promocja urządzeń do produkcji biogazu powinna również obejmować połączoną produkcję ciepła i energii elektrycznej;

o

o o

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.